

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

POS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
İRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 76/06

19. září 2006

Rozsudky Soudního dvora ve věcech C-506/04 a C-193/05

Graham J. Wilson/Ordre des avocats du barreau du Luxembourg

Komise Evropských společenství/Lucemburské velkovévodství

USTANOVENÍ LUCEMBURSKÉHO PRÁVA TÝKAJÍCÍ SE JAZYKOVÝCH ZNALOSTÍ, KTERÉ MUSEJÍ MÍT EVROPŠTÍ ADVOKÁTI, ABY MOHLI BÝT ZAPSÁNI U ADVOKÁTNÍ KOMORY, JSOU V ROZPORU S PRÁVEM SPOLEČENSTVÍ

Každý advokát má právo trvale vykonávat činnost v každém členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě bez předběžné kontroly svých jazykových schopností.

Lucemburské právní předpisy pro výkon povolání advokáta v Lucembursku stanoví podmínku „ovládat jazyk právních předpisů a jazyky používané správními a soudními orgány“ a ukládají předběžnou kontrolu těchto znalostí.

Graham J. Wilson, státní příslušník Spojeného království, je barrister (advokát). Je členem advokátní komory Anglie a Walesu a od roku 1994 v Lucembursku vykonává povolání advokáta.

V roce 2003 se G. J. Wilson odmítl účastnit ústního pohovoru s Conseil de l'ordre des avocats (rada advokátní komory) za účelem ověření svých jazykových znalostí. V důsledku toho jej Conseil de l'ordre odmítla zapsat do seznamu advokátů vykonávajících činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

Graham J. Wilson zpochybnil toto rozhodnutí a podal žalobu na neplatnost u Cour administrative d'appel (odvolací správní soud), který požádal Soudní dvůr Evropských

společenství o odpověď na otázku, zda směrnice o výkonu povolání advokáta¹ umožňuje hostitelskému členskému státu, aby právo advokáta trvale vykonávat jeho činnost v uvedeném členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě podmínil kontrolou znalosti jazyků tohoto členského státu.

Soudní dvůr upřesňuje, že cílem směrnice je usnadnit výkon základní svobody usazování advokátů a že **brání kontrole jazykových znalostí a priori**. Pouze předložení průkazu oprávnění potvrzujícího zápis evropského advokáta u příslušného orgánu v domovském členském státě je nezbytné pro zápis u advokátní komory v hostitelském členském státě. Upuštění od této předběžné kontroly je vyváжено existencí pravidel pro výkon povolání a pravidel profesní etiky zaručujících ochranu procesních subjektů a řádný výkon spravedlnosti. Evropský advokát tak musí dodržovat tato pravidla pro výkon povolání a pravidla profesní etiky, a to jak pravidla pro výkon povolání a pravidla profesní etiky domovského členského státu, tak pravidla pro výkon povolání a pravidla profesní etiky hostitelského členského státu, protože jinak by mu mohly být uloženy kárné sankce. Mezi tyto povinnosti patří zejména povinnost, aby advokát nevyřizoval věci, které vyžadují jazykové znalosti, které nemá.

Krom toho podle směrnice musí evropský advokát, který se chce zařadit do profesního stavu v hostitelském členském státě, fakticky a pravidelně vykonávat činnost nejméně po dobu tří let v oblasti práva tohoto členského státu.

Soudní dvůr tedy dochází k závěru, že směrnice brání vnitrostátním právním předpisům, které podmiňují zápis evropského advokáta u advokátní komory hostitelského členského státu jazykovým testem.

Soudní dvůr v této věci mimoto upřesňuje svou judikaturu k **pojmu „soud“**. Má totiž za to, že opravný prostředek, který je možno podat v případě neprovedení zápisu u advokátní komory hostitelského členského státu u kárných soudů složených výlučně nebo většinou z místních advokátů, není rovnocenný opravnému prostředku k soudu, jehož stanovení směrnice členským státům v takových případech ukládá.

Komise souběžně podala proti Lucembursku rovněž žalobu pro nesplnění povinnosti, když měla za to, že **v rozporu se směrnicí jsou tři vnitrostátní ustanovení:**

Zápis do seznamu advokátů po ústním testu ověřujícím jazykové znalosti

Ačkoli se lucemburská vláda dovolává řádného výkonu spravedlnosti, aby odůvodnila existenci tohoto ustanovení, Soudní dvůr jako ve věci G. J. Wilsona konstatuje, že směrnice nestanoví pro advokáta jinou podmínku než podmínku předložit průkaz oprávnění potvrzující jeho zápis v domovském členském státě u advokátní komory v hostitelském členském státě **a dochází k závěru, že lucemburská právní úprava, která podmiňuje zápis evropského**

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace (Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 36–43; Zvl. vyd. 06/03, s. 83).

advokáta u příslušného vnitrostátního orgánu předběžnou kontrolou jazykových znalostí, je v rozporu se směrnicí.

Zákaz uložený evropským advokátům ohledně výkonu činností poskytovatele adres pro sídla společností v Lucembursku

Soudní dvůr připomíná zásadu, podle které je evropský advokát na základě směrnice oprávněn, s výhradou výjimek stanovených směrnicí, vykonávat tytéž odborné činnosti jako advokát, který vykonává své povolání pod profesním označením hostitelského členského státu. Na činnosti poskytovatele adres pro sídla společností se tyto výjimky nevztahují. **Členské státy ve svém vnitrostátním právu nemohou upravit jiné výjimky z této zásady.**

Povinnost předložit každý rok průkaz oprávnění potvrzující zápis v domovském členském státě

Soudní dvůr poukazuje na to, že tato povinnost je **bezdůvodnou administrativní zátěží**, která je v rozporu se směrnicí, jelikož směrnice již zakotvuje zásadu vzájemné pomoci, podle níž příslušný orgán domovského členského státu musí vyrozumět příslušný orgán hostitelského členského státu o zahájení kárného řízení proti evropskému advokátovi.

Z těchto důvodů Soudní dvůr odsuzuje Lucembursko za nesplnění povinností, které pro něj vyplývají z práva Společenství.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: CS, DE, EL, EN, FR, HU, IT, NL, PL, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-506/04>
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-193/05>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028